

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2024 - 7010
Den 30. august 2024

Miljøministerens endelige besvarelse af spørgsmål nr. 983 (MOF alm. del) stillet 28. juni efter ønske fra Hans Kristian Skibby (DD).

Spørgsmål nr. 983

”Er ministeren enig i ECHA’s vurdering af, at moderne forbrændingsanlæg kan håndtere affald med op til 2 pct. PVC uden problemer med røgrensning eller korrosion? Mener ministeren, at den nuværende danske regulering afspejler dette fund? Vil ministeren overveje at justere de nationale regler for at tilpasse sig ECHA’s anbefalinger om sikker forbrænding af PVC-affald?”

Svar

Indledningsvis kan jeg oplyse, at hvis PVC forbrændes, dannes der på grund af et højt indhold af chlor bl.a. saltsyre og dioxin. Saltsyre giver anledning til korrosion (kemisk nedbrydning) på anlægget uanset koncentrationen af chlor i affaldet og forkorter dermed anlæggets levetid. Saltsyre giver anledning til forsurening af omgivelserne, og dioxin er miljøskadeligt selv i meget små mængder, og derfor kræves der avanceret rensning af røggassen. Røggasrensningen giver desuden et restprodukt, som vil stige i mængde, hvis der tilføres PCV til forbrændingsanlæggene.

Jeg har desuden forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser at:

”Miljøstyrelsen har ikke teknisk grundlag til at vurdere, om de danske affaldsforbrændingsanlæg ville kunne håndtere affald med op til 2 % PVC uden problemer med korrosion, hvis det blev tilladt at forbrænde affald med op til 2 % ikke-genanvendeligt PVC. Dette ville i givet fald skulle afklares med branchen, ligesom det vil skulle vurderes, hvordan den øgede mængde restprodukt kan håndteres.

PVC-affald har tidligere været omfattet af en strategi for PVC-området, udarbejdet som led i ”Redegørelse af 8/12 99 om PVC-området, herunder phthalater” til Folketinget tilbage i 1999 og efterfølgende af den daværende regerings nationale affaldsplan i perioden fra 1998-2004. Formålet var at sikre, at PVC blev holdt ude af affaldsforbrændingen, fordi det ved forbrænding giver anledning til en stor mængde restprodukter og påvirker slagge kvaliteten. I stedet skal genanvendeligt PVC udsorteres og genanvendes. PVC, der ikke kan genanvendes, skal deponeres. Strategien og den nationale affaldsplan blev bl.a. udmøntet i ændring af affaldsbekendtgørelsen i år 2000, som betød at ikke-genanvendeligt PVC-affald fra 1. april 2001 skulle bortskaffes ved deponering. Miljøstyrelsen vurderer, at der ikke foreligger et nyt fagligt grundlag for at ændre affaldsbekendtgørelsen, heller ikke som følge af oplysningerne i rapporten fra ECHA (det Europæiske Kemikalieagentur).”

Magnus Heunicke

/

Nina Espegård Hassel